

Svět bloguje, bloguj taky!

Nemusíte hned vydávat noviny, zkuste nejprve blogování

VOJTĚCH BEDNÁŘ

Jste tvořiví? Rádi byste se podělili o své názory s ostatními? Nebo vás prostě už nebaví psát si svůj deníček na papír? Řešení je jednoduché, blogujte!

Snad každý si někdy, přinejmenším v mládí vedl svůj deníček, říká se, že se této činnosti dnes věnují převážně dívky. Snad každý, kdo si kdy vedl svůj deníček, si do něj více či méně často tužkou na zažloutlý papír šmudlal poznámky, myšlenky, nápady.

Byli a jistě i jsou takoví exhibivní, kteří se nebáli ukázat svůj deníček ostatnímu světu k nahlédnutí, k vysmání, ale hlavně proto, aby ukázali světu jeho obsah a aby tak svět mohl zjistit, jací že vlastně doopravdy tam uvnitř jsou. Ti, kteří dávají své myšlenky najevo rádi, a často to dělají jako profesionálové – básníci, spisovatelé, novináři. Pořád je ale hromada takových, kteří nemají profesionálních ambic, stejně by se rádi se světem podělili. A pro ně je tu blogování.

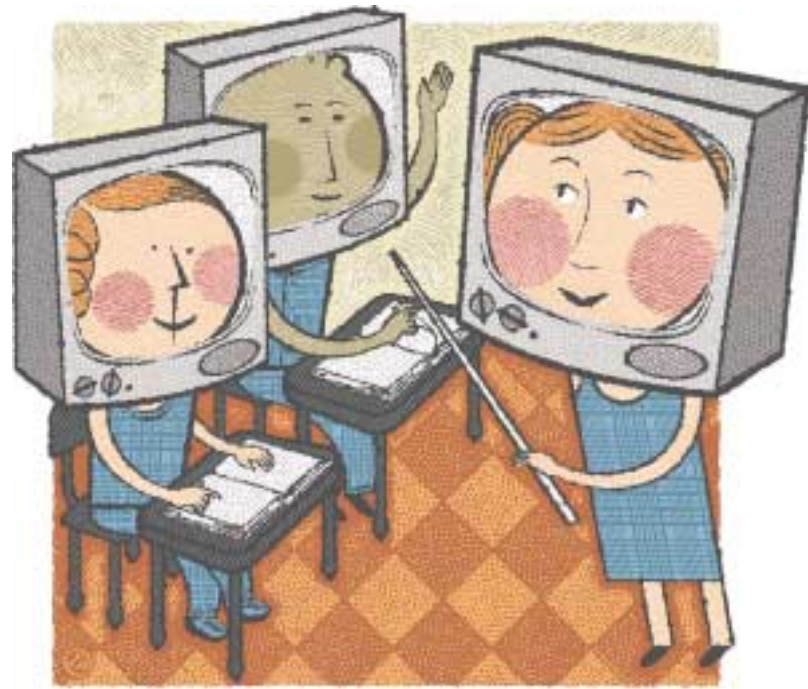
On-line deníček?

Blog, což je zkrácenina z původního názvu Web Log (webový deníček), je příležitost, jak se o dočasnost existence svého já podělit s případnými čtenáři na síti. Tak jako si do obyčejného deníčku jeho majitel píše všechny ty poznámky, myšlenky a nápady, aby je pak mohl zavřít a ukrýt v šuplíku, obsah weblogu dává k dispozici všem, kteří se na něj budou chtít podívat.

Na první pohled to vypadá jako ideální nástroj k vybití se pubertálních jedinců, položených grafomanů a politických aktivistů, jejichž názory vyřčené hlasem prostě nikdo nechce slyšet. Tak mohou psát a vylévat si své nářky s vědomím, že když někdo bude chtít, může se na ně kdykoliv podívat, přečíst si je a říct, jací že jsou autoři pašáci. Ale také s vědomím, že se jim na to ti „všichni ostatní“ s největší pravděpodobností vykašlou.

Tak to není. Deníček na síti může být velice zajímavým a užitečným dokumentem. Samozřejmě, blog nevypadá jako „klasický“ poznámkový bloček. Využívá výhod hypertextu, tedy jednotlivé myšlenky lze spojovat do logických, nebo i nelogických celků, a vytvářet tak jakési jejich pásmo, závisící nebo nezávisící na čase.

Většinou blogy vypadají jako dlouhá webová stránka, na kterou jsou doplňovány jednotlivé příspěvky, jeden za druhým pod sebe tak, že neaktuálnější je vždy nahoře. To ale vůbec není nutné.

Blog může vypadat také jako třeba obyčejný internetový časopis, tvořený v tomto případě jednou osobou s jediným cílem. Tuto osobu ukázat, prezentovat její názory, její zkušenosti, její postoj ke světu, nebo třeba jen to, co se autorovi v posledním týdnu přihodilo (ne)zajímavého. Hypertextová propojení neexistují jen v rámci jediného takového blogu, ale i mezi nimi, takže lze vytvářet poměrně složité, metainformacemi propojené celeky.

Na rozdíl od klasického zpravodajství jsou blogy vytvořeny proto, aby byly subjektivní. Časopis, který přináší zprávy, má být, nebo přesněji řečeno se má snažit být v prvé řadě objektivní. Má přinášet zajímavé informace, avšak odtržené od svých autorů, jde zde přeci o to, že politik A řekl politikovi B, že je C, ne o to, co si o tom myslí autor. Komentáře pak sice ukazují postoje svých autorů (pozor, ne úplně vždy), ale zase jen v kontextu média, pro které byly napsány (škarohlídi a pravověrní intelektuální autoři prominou, ale tak to prostě je). Autor je v prostředí zpravodajství nebo

publicistiky z pohledu čtenáře často prostě jen kolečkem, součástí časopisu, pro který něco napsal, kusem televize, ve které prezentoval svůj příspěvek, stránkou internetového časopisu. Naproti tomu blog je po stránce formy i obsahu vyjádřením jeho personality. Naprosto nespoutané, ničím necenzurované, zcela volné a přístupné komukoliv.

Užitečné blogování

To ale neznamená, že by blogy nemohly přinášet informace zpravodajského, téměř šokujícího charakteru. Deníček o tom, „co jsem dělal dneska, a jak je venku hezky“ je možná nudný, ale jakmile byl na internet umístován anonymním autorem ze spojenci dobývaného Bagdádu, získal své naprosto jedinečné kouzlo, byl totiž mimo jakoukoliv kontrolu a tak bylo pravděpodobné, že to co v něm najdete, je pravdě blíže, než propagandou omezené zprávy zahraničních štábů a agentur.

Stejně je to v mnoha dalších případech. Blogy umožňují podívat se z druhé, naprosto netušené strany třeba na život manažerů velkých společ-

ností, lékařů a mnoha dalších lidí. Nelze jim věřit, není je jak ověřovat. Avšak přesto nám mohou přinášet něco, co bychom asi jen tak neviděli.

Blog pro každého – blog pro všechny

To byla krátká zdrcující kritika blogování, chcete-li krátký chvalozpěv této činnosti. Blog si může, na serverech, kterými se dále budeme zabývat, založit prakticky kdokoli. Některé blogy zůstanou nenavštěvovány. Slouží jen těm, kdo je píše, nebo brzy zaniknou. Jiné však získají velké množství čtenářů, kteří jsou v nich dokonce schopni reagovat na názory autorů. Takové „velké“ blogy se postupem času mění na skutečné časopisy. Od webových magazínů se pak odlišují již jen svou nepravidelností, větší nezávislostí a v neposlední řadě skutečností, že jejich tvůrci za svou činnost nic nedostávají.

Krásným příkladem blogu, který se stal navštěvovaným časopisem jediného autora, je Louč (www.louc.cz) Milana Šmída. Louč, respektive Šmíd se zabývá tím, čemu rozumí, tedy převážně politikou a médií. Nikdo mu nemůže vyčítat eventuální nepravdivosti, protože to není časopis v pravém slova smyslu. Nikdo mu nemůže vyčítat subjektivitu, protože proto právě jeho časopis existuje (i když se to už vyčítalo, například na www.ceskamedia.cz), i přesto a s vědomím všech těchto skutečností má Louč své návštěvníky, a není jich vůbec málo.

Zatímco Louč byla, je a zřejmě ještě nějakou dobu bude podnikem jediného člověka, blog Medvídky Pú (www.pooch.cz), rozuměj Daniela Dočkala, tohoto nestora českého internetu, potkal jiný osud. Díky nesporné kvalitě, se kterou ho jeho autor vytvořil, a díky zajímavému obsahu rostl počet návštěvníků a pak i příspěvatelů natolik, že Pooh je dnes prakticky dvěma věcmi. Především rozcestníkem mnoha menších blogů, které se nacházejí v rámci tohoto serveru, a pak prakticky fungujícím časopisem, který mnoho lidí na internetu navštěvuje denně stejně tak, jako třeba oblíbený zpravodajský server, nebo jej odebírá formou RSS.

Určitým druhem blogu byl, přinejmenším ve svých počátcích, i dnes oficiálně první internetový časopis u nás, Neviditelný Pes Ondřeje Neffa, i když kolem roku 1996 nebyla o blogování mezi uživateli, jichž bylo zoufale málo, žádná potucha.

Opakem těchto přebujelých blogů jednotlivců nebo malých skupin jsou servery, které umožňují blogovat každému. Mezi takové servery patří na-

Co je to blog?

Blog (WebLog) je vlastně deníček publikovaný na síti WWW. Prohlížet si jej může kdokoli, psát pro něj může pouze jeho autor. Slouží k tomu, aby lidé mohli prezentovat své názory, postoje, říct, co se jim dnes stalo.

Proč jsou blogy tak populární?

Všichni se někdy potřebujeme vypovídat. Teprve moderní weblogy přinesly způsob, jak jednoduše a zadarmo prezentovat své názory tak, že k nim mají ostatní snadný přístup, tak že nejsou, jako třeba v diskusních fórech, zahmuty jinými názory a tak, že nám je nikdo nevymaže. Existují statisíce weblogů, takže se již úspěšně vypovídávají statisíce lidí. Klidně se k nim můžete přidat.

Kde mám začít blogovat?

Nejjednodušším řešením je server www.blogger.com (tento článek obsahuje návod s obrázky, jak na něj), nebo bloguj.cz/blog. Jiným řešením je založit si blog na vlastní webové prezentaci. Je to dokonce řešení kvalitnější, ale vyžaduje mnohem více času, snahy i prostředků. V českých podmínkách existují například servery www.bloguje.cz, www.bloguj.cz.

Velké/malé blogy

Některé blogy dostaly rozměr časopisů a navštěvují je tisíce čtenářů. Jsou to blogy nějak zajímavých osob, odborníků, politiků atd. Většina blogů stojí mimo zájem čtenářů, avšak i tak si má kvalitní dílko reálnou šanci získat své pravidelné návštěvníky.

příklad systém na bloguj.cz/blog, nebo snad největší www.blogger.com. Vytvořit si vlastní blog je skutečně jednoduché, pokud vás zajímá jak, čtěte dál.

Jak si založit blog na serveru Blogger.com

Vytvoření a údržba blogu jsou zadarmo, tedy přesněji řečeno, výměnou za zobrazování reklam na stránkách blogu. Nejprve je potřeba se zaregistrovat, server požaduje jen naprosto minimum informací, jako je uživatelské jméno, heslo, jméno a e-mailová adresa. Blog je vlastně webová stránka s připraveným designem. Nejprve vytvoříme jeho název a popis. Pak si vybereme nejvhodnější

design z několika nabízených a vložíme první příspěvek. Tím je nový blog připraven k použití.

Čtenáři, kteří budou na blog chodit, dostanou od vás, nebo z vyhledávačů jeho adresu, v případě našeho pokusného blogu s poetickou doménou o pojídání kroužkovců (zeruzizaly.blogspot.com). Na této adrese najdou blog se stanoveným designem a celkově se podobající jednoduchému časopisu, včetně data publikace jednotlivých příspěvků, nebo archivu. Je třeba říci, že designy jsou vytvořeny velmi kvalitně, a leckerý z nich lahodí oku snad každého vkusu.

Pokud chcete do blogu přidat další příspěvek, cesta k této činnosti vede z titulní stránky blogger.com. Po přihlášení dostanete přístup k jednoduchému a přehlednému rozhraní. V něm je možné přidávat další příspěvky, přičemž k dispozici je i jednoduché formátování, možnost provádět úpravy v nastavení blogu, nebo dokonce pracovat s již opublikovanými texty. Majitel blogu má tak dokonalou kontrolu nad tím, co jeho návštěvníci uvidí, a přitom nemusí být vybaven žádnými znalostmi internetových technologií nutných jinak pro udržování webové prezentace. Líbí se vám? Potom si to zkuste taky.

Blog versus web

Jinou alternativou, jak si založit blog, jsou vlastní webové stránky. Blog může běžet i na osobní prezentaci. Má to výhodu. Touto výhodou je například kontrola majitele nejen nad obsahem, ale také nad formou weblogu. Nad jeho rozvrstvením, rozdělením na články, nad designem a nad tím, kdo všechno vyjma něj může s weblogem pracovat. Blogger.com má připravenou alternativu i pro takové případy, počítejte však s tím, že je o něco složitější na správu i na ovládání.

Webové stránky jsou vhodné spíše pro ty, kteří si chtějí vytvořit vlastní, složitější a strukturovanou prezentaci, umí pracovat s editory prezentací nebo s HTML, vytvořit si vlastní design atakdále. To, co je ovšem nejdůležitější, je přitáhnout na web, nebo na blog návštěvníky. Přesněji, takové návštěvníky, kteří si z něj něco, pokud možno pozitivního, odnesou.

Bloguje celá rodina

Weblogy jsou nesmírně užitečnou službou. Je třeba je oddělit od žurnalistiky, protože nesplňují některé její znaky. Představují ale ideální způsob, jak se jen tak vypovídat. Navíc zadarmo a pro každého. Tak jak to, že ještě neblokuje? 4 0105/FEL

